

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 15 september 2010 in zaak nr. 10/7975 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 september 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij uitspraak van 25 september 2009, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de voorzieningenrechter), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij besluit van 2 februari 2010 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 september 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 oktober 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.2. De rechtbank heeft, voor zover hier van belang, overwogen dat door de vernietiging van het besluit van 2 september 2009 de behandeling van het asielverzoek is teruggebracht in de onderzoeks- en besluitvormingsfase en de vreemdeling dus de mogelijkheid heeft nog stukken ter staving van zijn asielrelaas in te brengen en in het licht daarvan een nieuwe beoordeling van de minister te krijgen over de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. In onderhavige procedure zijn de originele dreigbrieven ingebracht alsmede de vertalingen daarvan en deze documenten en hun betekenis voor de geloofwaardigheid van het relaas zijn destijds door de voorzieningenrechter niet beoordeeld, zodat de rechtbank dit zal doen.

2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 6 augustus 2003 in zaak nr. 200206222/1 (AB 2003, 355), heeft het niet instellen van hoger beroep tegen de eerdere uitspraak van de rechtbank, waarbij de rechtbank een eerder besluit heeft vernietigd, tot gevolg dat, indien in beroep tegen het nieuwe besluit op de aanvraag beroepsgronden

worden aangevoerd die door de rechtbank in die eerdere uitspraak uitdrukkelijk en zonder voorbehoud zijn verworpen, de rechtbank van de juistheid van het eerder gegeven oordeel over die beroepsgronden heeft uit te gaan.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 14 juni 2007 in zaak nr. 200700449/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat slechts nieuw gebleken feiten of omstandigheden een hernieuwde beoordeling van een eerder verworpen beroepsgrond kunnen rechtvaardigen.

2.4. De voorzieningenrechter heeft blijkens de uitspraak van 25 september 2009 uitdrukkelijk en zonder voorbehoud overwogen dat de minister zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat en toereikend heeft gemotiveerd waarom het relaas positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Gelet daarop heeft de rechtbank niet onderkend dat slechts indien de door de vreemdeling overgelegde dreigbrieven kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of omstandigheden dit een hernieuwde beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas door de rechter zou kunnen rechtvaardigen. Nu de inhoud van de door de vreemdeling thans in origineel overgelegde dreigbrieven reeds door de voorzieningenrechter bij zijn oordeel zijn betrokken, is reeds daarom geen sprake van nieuw gebleken feiten of omstandigheden. De rechtbank heeft mitsdien ten onrechte opnieuw een oordeel gegeven over de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Ten aanzien van het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 2 februari 2010 overweegt de Afdeling dat, voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden is beslist, aan deze gronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

4. Het beroep van de vreemdeling dient alsnog ongegrond te worden verklaard.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 15 september 2010 in zaak nr. 10/7975;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter,
en mr. C.J. Borman en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van
mr. H. Vonk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

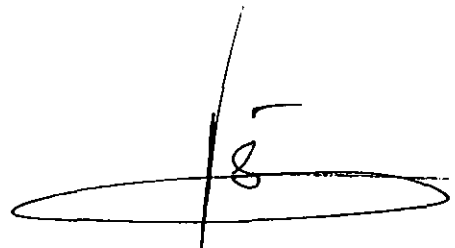
w.g. Vonk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2012

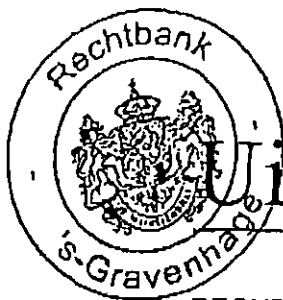
345-665.

Verzonden: 25 januari 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

Afschrift

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 10/7975

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0908.26.1347, eiser,
gemachtigde mr. P.L.P.M. van Aalst, advocaat te Arnhem;

en

De Minister van Justitie, als rechtsopvolger van de Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. E.J.H.J. van Roosmalen,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 26 augustus 2009 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 2 februari 2010 heeft verweerder de
aanvraag afgewezen.

Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 4 augustus 2009 van deze rechtbank,
nevenzittingsplaats Arnhem (geregistreerd onder Awb 09/31770), gegrond verklaard.
Verweerder is daarbij opgedragen opnieuw op de aanvraag te beslissen.

Bij besluit van 2 februari 2010 heeft verweerder de aanvraag opnieuw afgewezen. Bij brief
van 1 maart 2010 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 24 maart 2010 is het beroep
voorzien van gronden. Op 25 juni 2010 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een
verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 6 juli 2010 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de
gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen.

IND lokatie:	Zwolle		
Dossiernr:			
ULAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangstdatum:	17 SEP 2010		
Registratie in naam m.d.w.:			
INDIS datum:	17-09	Unit:	
Invoer- controle naam m.d.w.:			
datum:		Unit	

AWB 10/7975

blad 2/5

2. Overwegingen

2.1 De rechtbank stelt vast dat in voornoemde uitspraak reeds is geoordeeld dat geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Eiser heeft geen beroepsgronden gericht tegen het tegenwerpen van artikel 31, tweede lid, onder f van de Vw 2000. Derhalve dient ervan te worden uitgegaan dat eiser toerekenbaar niet heeft beschikt over voldoende reis- of identiteitsdocumenten.

2.2 Indien zich één van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet, mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.3 Ter onderbouwing van het standpunt dat het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht heeft en daarom ongeloofwaardig is, heeft verweerder verwezen naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem van 4 augustus 2009, waarin de rechtbank heeft geoordeeld dat het relaas ongeloofwaardig is. Hetgeen na deze uitspraak is aangevoerd kan volgens verweerder niet tot een ander oordeel leiden, omdat de door eiser overgelegde brieven niet afkomstig zijn van een objectief verifieerbare bron en de authenticiteit van de brieven niet kan worden vastgesteld. Ook kan de inhoud van een dergelijke brief niet geverifieerd worden. Aan de inhoud van de brieven, waarin letterlijk vermeld staat wat eiser stelt te hebben meegemaakt, kan derhalve niet de waarde worden toegekend die eiser hieraan gehecht wil zien, aldus verweerder.

2.4 Eiser heeft aangevoerd dat verweerder ten onrechte het asielrelaas ongeloofwaardig heeft bevonden. Eiser wijst hiertoe op de omstandigheid dat hij in de onderhavige procedure de originele exemplaren van de dreigbrieven heeft overgelegd, terwijl hij in de voorgaande procedure slechts de kopieën daarvan heeft overgelegd. Deze dreigbrieven ondersteunen zijn asielrelaas en zijn niet door verweerder onderzocht. Ook wijst eiser op de omstandigheid dat sinds zijn vertrek uit Irak meerdere malen gewapende mensen een bezoek aan zijn familie hebben gebracht.

2.5 Het eerdere beroep van eiser is ter zitting van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, behandeld. Deze behandeling heeft plaatsgevonden op 18 september 2009. Bij uitspraak van 25 september 2009 is het beroep van eiser gegrond verklaard. Ten aanzien van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas van (thans) eiser heeft de voorzieningenrechter als volgt geoordeeld:

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat en toereikend is gemotiveerd waarom het relaas positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker op essentiële punten in zijn asielrelaas onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd. Verweerder heeft dan ook kunnen concluderen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de Amerikanen heeft gewerkt. Zo weet hij niet van welke Amerikanen de opdrachten kwamen, heeft hij nooit op een Amerikaanse basis asfalteerwerkzaamheden moeten verrichten, en was er nimmer enige vorm van bewaking ter bescherming van de werknemers. Derhalve heeft verzoeker zijn vrees niet aannemelijk gemaakt. Verder heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat de aannemer is vermoord door terroristen vanwege werk voor de Amerikanen. Immers, verzoeker heeft verklaard

AWB 10/7975

blad 3/5

dat hij niet weet door wie de aannemer is vermoord. De twijfel dat de aannemer door terroristen werd vermoord wordt versterkt door de verklaring van verzoeker dat een neef het nieuws kwam brengen over de aannemer die was vermoord en vervolgens het werk van die aannemer heeft overgenomen. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat niet valt in te zien waarom op dat moment niet de werkzaamheden werden gestaakt vanwege de veiligheid.

Met betrekking tot de overgelegde dreigbrieven heeft verzoeker verklaard dat hij niet weet of zijn collega's ook dergelijke brieven hebben ontvangen. Niet valt in te zien dat een dergelijke gebeurtenis niet wordt besproken met collega's en hij evenmin tijdens het verblijf bij zijn oom navraag heeft gedaan naar de ervaringen van zijn collega's.

Verzoeker heeft verklaard dat zijn gehandicapte moeder hem heeft bezocht toen hij bij zijn oom verbleef. Niet is gebleken dat daarbij problemen zijn ondervonden. Vorenstaande doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vrees van verzoeker. Niet valt in te zien dat een dergelijk risico op ontdekking wordt gelopen, nu de terroristen op zoek zouden zijn naar verzoeker. Immers, verzoeker heeft verklaard dat de terroristen voortdurend in de buurt van het huis patrouilleerden."

De voorzieningenrechter concludeert vervolgens:

"In het licht van het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder het relaas van verzoeker ongeloofwaardig heeft kunnen achten."

Het beroep is echter gegrond verklaard, omdat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom geen sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn).

2.6 Ingevolge de bestendige jurisprudentie van de Afdeling, onder meer van 6 augustus 2003 in zaak nr. 200206222/1 (AB 2003, 355), heeft het niet instellen van hoger beroep tegen de eerdere uitspraak tot gevolg dat, indien bij het beroep tegen de nieuwe beslissing beroepsgronden worden aangevoerd, die door de rechtbank in die eerdere uitspraak uitdrukkelijk en zonder voorbehoud zijn verworpen, de rechtbank van de juistheid van het eerder gegeven oordeel over die beroepsgronden heeft uit te gaan.

2.7 De rechtbank stelt vast dat in de vorige procedure slechts onvertaalde kopieën van dreigbrieven betrokken zijn bij het oordeel van de voorzieningenrechter omtrent de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Deze kopieën hebben bij verweerder geen gewicht in de schaal gelegd, aangezien zij niet op authenticiteit zijn te toetsen. Door de vernietiging van het besluit van 2 september 2009 is de behandeling van het asielverzoek teruggebracht in de onderzoeks- en besluitvormingsfase en heeft eiser dus ook de mogelijkheid nog stukken ter staving van zijn asielrelaas in te brengen en in het licht daarvan een nieuwe beoordeling van verweerder te krijgen over de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. In onderhavige procedure zijn de originele dreigbrieven ingebracht, alsmede een overlijdensakte van eisers broer en de vertalingen daarvan. Deze originele documenten en hun betekenis voor de geloofwaardigheid van het relaas zijn destijds door de voorzieningenrechter niet beoordeeld, zodat de rechtbank dit thans zal doen.

AWB 10/7975

blad 4/5

2.8 Verweerder heeft overwogen dat de originele dreigbrieven en hun vertaling toerekenbaar te laat zijn overgelegd in de vorige procedure. Voorts kunnen zij niet tot een ander oordeel leiden over de aannemelijkheid van de verklaringen, omdat eiser op essentiële punten van het asielrelaas onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd. Voorts is de authenticiteit volgens verweerder van dreigbrieven niet vast te stellen en is de inhoud niet te verifiëren. Verweerder handhaaft daarom zijn oordeel over de ongeloofwaardigheid van het relaas.

2.9 De rechtbank stelt voorop, dat de voorzieningenrechter destijds niets heeft overwogen over het toerekenbaar te laat overleggen van de documenten, zoals verweerder in het thans bestreden besluit stelt. Niets staat daarom het beoordelen ervan in de weg, waarbij de rechtbank verwijst naar het hiervoor overwogen onder punt 2.7.

Voorts ziet verweerder bij de handhaving van zijn oordeel inzake de geloofwaardigheid over het hoofd, dat eisers verklaringen ten aanzien van het werken voor de Amerikanen, de dood van de aannemer en de bedreigingen in het vernietigde besluit onaannemelijk zijn geacht *zonder de ondersteuning door originele documenten. Noch verweerder noch de rechter* beschikte immers daarover in de vorige procedure. Nu die documenten er inmiddels wel zijn, en de vertaling van de inhoud daarvan bovendien eisers relaas op essentiële punten bevestigt, lag het op verweerdters weg te laten onderzoeken of vastgesteld kan worden of ze (mogelijk/waarschijnlijk) echt zijn en daar vervolgens conclusies aan te verbinden ten aanzien van de geloofwaardigheid van het relaas. Verweerder heeft in het bestreden besluit de onaannemelijkheid van de verklaringen redengevend geacht om aan de dreigbrieven geen waarde te hechten. De verklaringen dienen echter juist in het licht van die documenten te worden beoordeeld. Door de documenten zonder nader onderzoek terzijde te schuiven als niet authentiek en niet verifieerbaar heeft verweerder onvoldoende zorgvuldigheid betracht en onvoldoende gemotiveerd, waarom nog steeds van ongeloofwaardigheid zou moeten worden uitgegaan.

2.10 De overlijdensakte van eisers broer bevestigt, dat deze in 2004 is verdronken. Dit is voor eiser destijds geen aanleiding geweest te vluchten en niet is aannemelijk geworden dat eiser vanwege hetgeen zijn broer is overkomen eveneens te vrezen heeft. Wel ondersteunt deze akte, mits echt bevonden, op dit punt het relaas van eiser.

2.11 Gelet op vorenstaande zal verweerder het asielrelaas opnieuw in het licht van de nieuwe documenten na een echtheidsonderzoek moeten beoordelen op de positieve overtuigingskracht. De weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 kan dan ook zonder nader onderzoek en nadere motivering niet in stand blijven.

2.12 Eiser heeft voorts een beroep gedaan op de bescherming die voortvloeit uit artikel 15, onder c van de Definitierichtlijn. Ter onderbouwing wijst eiser onder meer op het UNHCR rapport van 27 april 2009, getiteld "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers", het rapport van het Bundesamt für Migration und Flüchtlinge van januari 2010 en het rapport van het CSIS van 17 februari 2010. Tevens wijst eiser op diverse uitspraken.

2.13 De rechtbank overweegt dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn ziet op een situatie waarop artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000, gelet op de uitleg van het Europese Hof van de Rechten van de Mens van artikel 3 EVRM, eveneens betrekking heeft. Artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, biedt dan ook geen

AWB 10/7975

blad 5/5

aanvullende bescherming op artikel 3 EVRM. Met betrekking tot het individuele 3 EVRM-risico dient verweerder opnieuw te beslissen zoals in 2.11 overwogen.

Voorts volgt uit de vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (bijvoorbeeld de uitspraak van 26 januari 2010, LJN: BL1483) dat de vreemdeling aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn aanspraak op bescherming kan ontlenen, indien hij erin slaagt aannemelijk te maken dat de mate van willekeurig geweld in het kader van het door hem gestelde gewapend conflict in zijn land van herkomst ten tijde van de totstandkoming van het besluit dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op ernstige schade, als bedoeld in dat artikel.

Uit de in rechtsoverweging 2.12 vermelde stukken, in onderlinge samenhang bezien, kan niet worden afgeleid dat ten tijde van de totstandkoming van het bestreden besluit sprake was van een situatie zoals hiervoor beschreven. Verweerders standpunt dat niet aannemelijk is gemaakt dat van een dergelijke situatie sprake was, kan dan ook standhouden.

2.14 Gelet op het vorenstaande is het beroep gegrond.

2.15 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 2 februari 2010;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder de proceskosten ad € 874,- te voldoen aan de griffier van deze rechtbank.

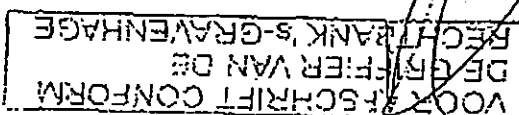
Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijkevorsel-Besier, als rechter, en door deze en M.J.S. Benning als griffier ondertekend, Uitsgesproken in het openbaar op **15 SEP, 2010**

Afschrift verzonden op: **15 SEP. 2010**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

11. Okt. 2010 13:50

Justitie

PV TEAM 3&4

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Nr. 2502 P. 1

Postadres postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 11 OKT 2010	
ZAAKNR. 201009703	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
mr. R. Jonkman
(038) 888 6509
11 oktober 2010
0908-26-1347

2
Hoger beroep Minister van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige
voorziening /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 15 september 2010, verzonden op 15 september 2010, met kenmerk AWB 10/07975.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Minister geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist. Het belang van de Minister bij de gevraagde voorziening is, ongeacht de uitkomst van de procedure, gelegen in de vaststelling dat de Minister geen dwangsom verschuldigd zal worden over de periode van de behandeling van het hoger beroep. Daarnaast is het belang gelegen in het voorkomen van de situatie dat de Minister het beslisproces voortzet en met inachtneming van de uitspraak mogelijk inwilligt, indien met de gegrondverklaring van het hoger beroep de inwilliging weer teniet wordt gedaan.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

P.M. Buurke-Nederstigt, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

11 OKT 2010

ZAAKNR. 200009703

AAN:

BEHANDELD DO:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie te 's-Gravenhage,
appellant
gemachtigde: mevr. mr. P.M. Buurke-Nederstigt,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 15 september 2010
met kenmerk AWB 10/07975

Inzake:
met IND-kenmerk 0908-26-1347
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. P.L.P.M. van Aalst
advocaat te (6833 HM) Arnhem, aan de Huissensesstraat 47

Procesvertegenwoordiging Zwolle
postbus 40052, 8004 08 ZWOLLE

Contactpersoon:
mr. R. Jonkman
Tel. (038) 888 6509

1. Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 15 september 2010, verzonden op 15 september 2010, met kenmerk AWB 10/07975 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 2 februari 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 26 augustus 2009 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 2 september 2009 heeft de Staatssecretaris van Justitie, de rechtsvoorganger van de Minister, deze aanvraag afgewezen.¹
- 2.3. Bij uitspraak van 25 september 2009 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van 2 september 2009 vernietigd.
- 2.4. Bij besluit van 2 februari 2010 heeft de Staatssecretaris van Justitie de aanvraag opnieuw afgewezen.
- 2.5. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief I

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 op blad 4/5 van de bestreden uitspraak:

"(...)

Voorziet verweerder bij de handhaving van zijn oordeel inzake de geloofwaardigheid over het hoofd, dat anderszins verklaringen ten aanzien van het werken voor de Amerikanen, de dood van de aannemer en de bedreigingen in het vernietigde besluit onaannemelijk zijn geacht zonder de ondersteuning door originele documenten. Noch verweerder noch de rechter beschikte immers daarover in de vorige procedure. Nu die documenten er inmiddels wel zijn, en de vertaling van de inhoud daarvan bovendien anderszins op essentiële punten bevestigt, lag het op verweerders weg te laten onderzoeken of vastgesteld kan worden of ze (mogelijk/waarschijnlijk) echt zijn en daar vervolgens conclusies aan te verbinden ten aanzien van de geloofwaardigheid van het relaas. Verweerder heeft in het bestreden besluit de onaannemelijkheid van de verklaringen redengevend geacht om aan de dreigbrieven geen waarde te hechten. De verklaringen dienen echter juist in het licht van die documenten te worden beoordeeld. Door de documenten zonder nader onderzoek terzijde te schuiven als niet authentiek en niet verifieerbaar heeft verweerder onvoldoende zorgvuldigheid betracht en onvoldoende gemotiveerd, waarom nog steeds van ongeloofwaardigheid zou moeten worden uitgegaan."

Gevolgd door rechtsoverweging 2.11, op blad 4/5 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op vorenstaande zal verweerder het asielrelaas opnieuw in het licht van de nieuwe documenten na een echtheidsonderzoek moeten beoordelen

¹ Het procedureoverzicht in de aangevallen uitspraak bevat enkele onnauwkeurigheden.

op de positieve overtuigingskracht. De weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 kan dan ook zonder nader onderzoek en nadere motivering niet in stand blijven."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.10 op blad 4/5 van de bestreden uitspraak:

"De overlijdensakte van elser's broer bevestigt, dat deze in 2004 is verdronken. Dit is voor elser destijds geen aanleiding geweest te vluchten en niet is aannemelijk geworden dat elser vanwege hetgeen zijn broer is overkomen eveneens te vrezen heeft. Wel ondersteunt deze akte, mits echt bevonden, op dit punt het relaas van elser."

Gevolgd door rechtsoverweging 2.11, eveneens op blad 4/5 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op bovenstaande zal verweerder het asielaanvraagstuk opnieuw in het licht van de nieuwe documenten na een echtheidsonderzoek moeten beoordelen op de positieve overtuigingskracht. De weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 kan dan ook zonder nader onderzoek en nadere motivering niet in stand blijven."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.14 en 2.15 op blad 5/5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. De Minister stelt zich onder verwijzing naar het in beroep bestreden besluit van 2 februari 2010² op het standpunt dat de dreigbrieven die door verweerder in deze procedure zijn overgelegd naar hun aard niet op authenticiteit kunnen worden onderzocht en dat de inhoud van deze dreigbrieven door de Minister op geen enkele wijze kan worden geverifieerd. De rechtbank is aan deze aspecten in de uitspraak ten onrechte ongemotiveerd voorbijgegaan.
- 4.2. Zoals in het besluit van 2 februari 2010 terecht is overwogen³ heeft verweerder op essentiële punten in zijn asielaanvraagstuk onaanneemelijke verklaringen afgelegd. Daarbij kan, zoals in dit besluit evenzeer terecht is overwogen,⁴ gelet op hetgeen hiervoor onder 4.1 is opgemerkt, de inhoud van de thans in origineel overgelegde dreigbrieven niet tot een ander oordeel omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verweerder leiden. Dat de inhoud van de dreigbrieven het relaas van verweerder op essentiële punten bevestigt, wat daar verder van zij, maakt het voorgaande niet anders.
- 4.3. Gelet hierop heeft de rechtbank, door in rechtsoverweging 2.11 te overwegen dat de Minister deze documenten aan een echtheidsonderzoek zal dienen te onderwerpen, de Minister een onmogelijke en onbegrijpelijke opdracht gegeven. Reeds hierom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

² Besluit van 2 februari 2010, pagina 4, vijfde alinea

³ Besluit van 2 februari 2010, pagina 3, tweede alinea en pagina 4, vierde alinea

⁴ Besluit van 2 februari 2010, pagina 4, vierde en vijfde alinea

Ad grief 2

- 4.4. Omtrent zijn broer heeft verweerder onder meer verklaard⁹ dat deze in 2004 op zestienjarige leeftijd is verdronken in de rivier de Tigris, dat de omstandigheden waaronder dit is gebeurd nooit geheel duidelijk zijn geworden, maar dat zijn broer destijds juist was begonnen met opruimwerkzaamheden voor de Amerikanen.

Verweerder heeft omtrent de reden van zijn vertrek verklaard dat hij vanaf februari 2008 tot 21 februari 2009 als asfalteerder voor de Amerikanen heeft gewerkt, dat hij naar aanleiding van deze werkzaamheden bedreigd is en dat dit de aanleiding heeft gevormd voor zijn vertrek uit Irak.

Terecht overweegt de rechtbank dan ook in rechtsoverweging 2.10 dat de omstandigheid dat de broer van verweerder in 2004 is verdronken voor verweerder geen aanleiding heeft gevormd om te vluchten en dat evenmin aannemelijk is geworden dat verweerder vanwege hetgeen zijn broer is overkomen eveneens te vrezen heeft. De daarop volgende overweging, dat de door verweerder overgelegde akte, mits echt bevonden, op dit punt het relaas van eiser ondersteunt, komt de Minister dan ook onbegrijpelijk voor. Immers, uit het asielrelaas van verweerder kan op geen enkele manier worden afgeleid dat sprake is van een causaal verband tussen de dood van zijn broer in 2004 en het vertrek van verweerder uit Irak in 2009. In dat licht bestond dan ook geen enkele reden om de alsnog in origineel overgelegde overlijdensakte aan een echtheidsonderzoek te onderwerpen om vervolgens het resultaat van dit onderzoek te betrekken bij een nieuw oordeel omtrent de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas van verweerder. Dit heeft de rechtbank miskend.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 2 februari 2010 ingestelde beroep.

Zwolle, 11 oktober 2010

Gemachtigde,

P.M. Buurke-Nederstigt, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE
telefoon (038) 888 6643
telefax 038 - 888 6557 / 6558*

⁹ Rapport van eerste gehoor van 27 augustus 2009, pagina 4, eerste alinea.